

Sygn. akt IV U 1476/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Radaszkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Irena Prokopczuk

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy S. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania S. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 12 lipca 2016 r. nr (...)

Oddala odwołanie

SSO Dorota Radaszkiewicz

Sygn. akt IVU 1476/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lipca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wznowił na skutek wniosku S. L. wypłatę emerytury od dnia 1 lipca 2016r.

Decyzję tę zaskarżył odwołaniem wnioskodawca wnosząc o rozpatrzenie sprawy przez sąd i ponowne obliczenie wysokości świadczenia emerytalnego wnioskodawcy z uwzględnieniem wszystkich wariantów określonych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz o wyrównanie świadczenia od chwili powstania uprawnień do niego w związku z tym, że z winy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych skarżący otrzymywał świadczenie w zaniżonej wysokości.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje :

W dniu 7 czerwca 2016r. S. L. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniosek o wznowienie wypłaty emerytury od miesiąca lipca 2016r. Wskazał w treści wniosku, że jeszcze w czerwcu otrzyma świadczenie z KRUS. Do wniosku dołączył decyzję ZUS Oddział w O. z dnia 25 czerwca 2015r. o przyznaniu emerytury (k. 112-114 akt ZUS).

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (wvpw) przyjęty z poprzedniej decyzji wyniósł 30,52%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (30,52%) przez kwotę bazową 1 540,20 zł. wyniosła 470,07 złotych. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono okresy składkowe w wymiarze 26 lat i 10 miesięcy. Tak ustaloną wysokość świadczenia podwyższono do kwoty minimalnej emerytury od dnia 1 marca 2016r. i emerytura wnioskodawcy ustalona została w kwocie 882,56 złotych (decyzja k. 164 ZUS).

W postępowaniu sądowym pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o wyrównanie emerytury od miesiąca lipca 2016r. według wyższego wvpw – 54,15 %.

Stanowisko to wynika z tego, że w związku z odwołaniem od decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu (wpływ odwołania do ZUS 11 sierpnia 2016r.) pozwany traktując to odwołanie jako nowy wniosek o przeliczenie świadczenia według najkorzystniejszego wariantu, wydał nową decyzję z dnia 8 września 2016r. (decyzja wraz z załącznikiem w aktach ZUS oraz na k.24 i 25 akt sprawy) i ustalił wysokość świadczenia z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania do ubezpieczenia przy przyjęciu wvpw na poziomie 54,15%.

Kwestią sporną pozostała do rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej było to – bo o to ostatecznie chodziło odwołującemu, czy rację ma ubezpieczony, iż należało ustalić wysokość świadczenia według korzystniejszego wvpw (54,15%) już od 1 lipca 2016r. – tj. od momentu podjęcia wypłaty świadczenia na wniosek ubezpieczonego złożony w dniu 7 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Zważyć bowiem należy, iż przedmiotem rozpoznania w sprawie jest zgodność z prawem decyzji z dnia 12 lipca 2016r., wydanej na skutek rozpatrzenia wniosku ubezpieczonego złożonego dnia 7 czerwca 2016r. We wniosku tym odwołujący jasno wskazał, iż wnosi o wznowienie wypłaty emerytury od miesiąca lipca 2016r., albowiem w czerwcu 2016r. otrzyma jeszcze świadczenie z KRUS. Załączył równocześnie decyzję o przyznaniu prawa do emerytury i nie złożył jednocześnie jakiegokolwiek innego wniosku (np. o przeliczenie świadczenia, o wyciszenie świadczenia z innego okresu itp.). Pozwany postąpił zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego i wydał zaskarżoną decyzję.

W ocenie Sądu Okręgowego nie było podstaw do ustalenia innego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia w zaskarżonej decyzji, skoro we wniosku z dnia 7 czerwca 2016r. wnioskodawca nie sprecyzował, że wnosi o ustalenie wysokości świadczenia w najkorzystniejszym wariantcie, a wniósł jedynie o wznowienie wypłaty świadczenia.

Zważyć bowiem należy, że zgodnie z treścią art. 135 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (T.j. :Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) :

1. W razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznawia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu, z uwzględnieniem ust. 2.

2. W przypadkach określonych w art. 134 ust. 1 pkt 5 wypłatę świadczenia wznawia się od miesiąca, w którym ją wstrzymano, jednak za okres nie dłuższy niż 3 lata poprzedzające bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty.

3. Jeżeli wstrzymanie wypłaty świadczeń nastąpiło na skutek błędu organu rentowego, wypłatę wznawia się poczynając od miesiąca, w którym je wstrzymano, jednak za okres nie dłuższy niż 3 lata poprzedzające bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano decyzję z urzędu o jej wznowieniu.

Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 30.01.2015r., sygn. akt III AUa 489/14

słusznie podniósł, iż zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznawia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu. Zasada jest zatem, że wypłata świadczenia następuje od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, a tylko w razie błędu organu rentowego wypłatę wznawia się za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty (art. 135 ust. 3).

Tak też postąpił pozwany, albowiem dokonał podjęcia wypłaty świadczenia od daty wskazanej we wniosku ubezpieczonego, w którym sam odwołujący wskazał, że do czerwca 2016r. włącznie będzie otrzymywał świadczenie z KRUS i tego dotyczyła zaskarżona decyzja (podjęcia wypłaty świadczenia po ustaniu przyczyny jego wstrzymania). Natomiast wniosek dotyczący ustalenia wysokości świadczenia „z uwzględnieniem wszystkich wariantów przewidzianych w ustawie ...” ubezpieczony zgłosił dopiero w odwołaniu od tej decyzji i wniosek ten pozwany również uwzględnił wydając kolejną decyzję z 8 września 2016r. – o czym była mowa wyżej.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma podstaw do wyrównania świadczenia odwołującego według wwpw na poziomie 54,15% od 1 lipca 2016r., albowiem wniosek o przeliczenie świadczenia skarżący złożył dopiero w sierpniu 2016r., zawierając go w odwołaniu od zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji z dnia 12 lipca 2016r.

Zasadą jest bowiem, iż pozwany nie działa z urzędu, a postępuje przy zastosowaniu art. 129 omawianej ustawy, który stanowi w ust. 1, iż świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając na uwadze powyższe odwołanie ubezpieczonego podlegało oddaleniu z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c.

SSO Dorota Radaszkiewicz